

कविं सप्रजिह्वं त्वतारं त्वाम् इन्द्रमवितारं सुरेशम् ।
 यक्रं दत्तहृणं सुषेणम् अश्वामां वीरा उत्तरे भवन्तु । प्रपू-
 रणे चोक्त्रयणे प्रवेशे स्नाने तथा मात्यविधौ विसर्गे । पठे-
 दिमाचूतपतिः सोपवासो मन्त्राञ्जुमान् पुच्छूतस्य केतोः ।
 कृतध्वजादर्शफलाधेनून् विचित्रमालाकदलीकुटुम्बैः । स-
 व्यालसिंहैः पिटकैर्गवाक्षैरलङ्कृतं दिक्षु च लोकपालैः ।
 अस्त्रिज्वरणा दृढताडमाहकं विजिह्वयन्तार्गलपादतोरणम् ।
 उत्थापयेज्ज्वल स हस्त्रचक्षुषः सारङ्गमाभ्यनुकुमारिकान्ति-
 तम् । अविरतजनरावं मङ्गलायीः प्रणामैः पटुपटुह-
 म्दङ्गैः शङ्खभेरीदिभिश्च । श्रुतिविहितवचोभिः पापठ-
 द्विश्च विप्रैरशुभरहितशब्दं केतुसुखापयोत । फलदधि-
 दत्तलाजाक्षोद्रपुष्पापह्वलैः प्रणिपतितशिरोभिस्तुष्टवह्निश्च
 पौरैः । दृतमनिमिषभृतुः केतुमोयः प्रजानाम् अरि-
 नगरनतायं कारयेद्दिङ् नवाय । नातिदुतं न च विवस्त्रि-
 तमप्रकम्प्यम् अन्तस्तमात्यपिटकादिभिर्भूषणं च । उत्थान-
 मिष्टमशुभं यदतो ज्यया स्यात् तच्छान्तिभिर्नरपतेः
 यमयेत्परोधाः । क्रव्यादकौशिककपोतककाककङ्कैः केतु-
 स्यतैर्महदुयन्ति भयं नृपस्य । चाषेण चापि युवराज-
 भयं वदन्ति श्येनो विबोचनभयं निपतन् करोति । कृत्-
 भङ्गपतने नृपच्छलन्तस्त्राहस्य करोति निबोचनम् । हन्ति
 चाप्यथ पुरोहितमन्त्रा पार्थिवस्य महिषीमयनिश्च । राक्षो-
 विनाशं पतिता उत का करोत्यहर्दि पिटकस्य पातः
 मध्यापमूलेषु च केतुभङ्गो निहन्ति मन्त्रिलितिपालपौरान् ।
 भूनाहते मिथिभयं तमसा च मोहो व्यालैश्च भग्नपतितैर्न
 भवन्त्यमात्याः । ग्लान्यन्यदुक्प्रभृति च क्रमणो द्विजाद्या
 भङ्गे च वज्रकिबधः कथितः कुमार्याः । रज्जुत्सङ्ग-
 च्छेदने बालपीडा राक्षोमातुः पीडनं मातृकायाः ।
 यद्यत्कुयुबोलकाचारणा वा तत्तत्तादृग्भावि पापं शुभं
 वा । दिनचतुष्टयसंस्थितमर्चितं समभिपूज्य नृपो ऽहनि
 पञ्चजे । प्रकृतिभिः सह लक्ष्य विसर्जयेत् बलभिदः सुबला-
 भिविहङ्गये । उपरिधरवसुप्रवर्त्तितं नृपतिभिरप्यनु सन्ततं
 कृतम् । विधिमिममनुमन्य पार्थिवो न रिपुकृतं भयमात्रुया-
 दिति ध्वज प्रभाषादि तित० कालि० पु० उक्तं तथा ।
 “अज्जुनोऽप्यदुर्कणश्च प्रियकोधमएव च । अडिक्वरेश पञ्चते
 केतुर्धे सत्तमाः कृताः । अन्ये च देवर्षाद्याः शाला-
 द्याक्षरवक्ष्यथा । तच्च द्रुणं तदेदात्मौ स्मृदा मन्त्रमिमं
 पठेत्” । तदेत् छेदयेत् । “यानि ह्येते तूनानि तेभ्यः
 सखि नमोऽस्तु वः । उपहारं गृहीत्वैव क्रियतां वा-

सपर्ययः । पार्थिवस्त्वं वरयते स्वस्ति तेऽस्तु नमोस्तुभ्यः । ।
 ध्वजार्यं देवराजस्य पूजयेयं प्रतिगृह्णाताम्” । ततोऽपरे
 द्भिः तं कृत्वा मूलमष्टाङ्गुलं पुनः । जले लिपेत्तदपस्य
 च्छिन्नैर्वै चतुर्ङ्गुलम् । ततो नीत्वा पुरद्वारं केतुं नि-
 र्माय तत्रैव । शुक्राष्टम्यां भाद्रपदे केतुं वेदिं प्रवेश-
 येत् । द्वाविंशद्विंशतमानस्तु अथमः केतुश्च्यते । द्वाविं-
 शत्तु ततोऽध्यायान् द्वाचत्वारिंशदुत्तमः । कुमार्यः पञ्च
 कर्तव्याः शक्रस्य नृपसत्तमः । शालमयस्तु ताः सर्वास्त्व-
 पराः शक्रमाहकाः । केतोः पादप्रमाणेन कार्याः शक्र-
 कुमारिकाः । मातृकाद्विप्रमाणास्तु यन्त्रं हस्तद्वयं तथा ।
 एवं कृत्वा कुमारोश्च मातृका केतुमेव च । एकादश्यां
 सिते पक्षे यद्येनामधियासनम् । अधियास्य ततोयद्ये
 र्गन्धवारादिमन्त्रकैः । इदं दश्यां मण्डलं कृत्वा वासवं
 विस्तृतात्मकम् । अच्युतं पूजयित्वादौ शक्रं पश्चात् प्र-
 पूजयेत् । शक्रस्य प्रतिमां कुर्यात् कानकीं दारवीं तथा
 कानकीं कनकमयीम् “अन्यतैजसभूतां वा सर्वाभावे तु कृष्ण-
 त्रयोम् । तां मण्डलस्य मध्ये तु पूजयित्वा विशेषतः ।
 ततः शुभे सुहूर्ते तु केतुसुखापरेष्टृपः । “वज्रहस्त ! सु-
 रारिष ! बलनेत्र ! पुरन्दर ! । क्षेकार्यं सर्वलोकानां पू-
 जयेयं प्रतिगृह्णाताम् । एद्ये हि सर्वभरसिद्धसङ्घैर्दिभ्यु-
 तो बज्रधरामरेण । । ससृष्टितस्त्वं अत्राद्यापादे गृह्णाथ
 पूजां भगवदमस्ते” । इति मन्त्रेण तन्त्रेण नानानैवेद्यव-
 न्दनैः । षट्पु दश दिक्पालान् यद्वांश्च परिपूजयेत् ।
 साध्यादौ तु सकलान् देवान् मातृः सर्वास्त्वनुक्रमात् ।
 ततः शुभे सुहूर्ते तु शानिर्वाहकियुतः । केतुपत्यानभू-
 मिन्तु यज्ञवेद्यास्तु पश्चिमे । विप्रैः पुरोहितैः सार्धं
 गच्छेद्राजा सुमङ्गलैः । रज्जुभिः पञ्चभिर्विहङ्ग यन्त्रलिटं
 समाह्वयन् । कुमारोभिश्च संयुक्तं दिक्पालानांश्च प-
 ङ्कैः । यथावर्षेययादेशैर्योजितैर्वस्त्रवेष्टितैः युतं तं
 किङ्किणीजालैर्वह्द्वयष्टाष्टाचारैः । चित्रमाल्याम्बरै-
 र्यापि चतुर्भिः परितोरणैः । उत्थापयेत्तद्विहङ्गं राजा
 मात्यैः शनैः शनैः । पतिमां तां नयेन्मूल केतोः शक्रं
 विचिन्त्यन् । यजेत्तु पूर्ववत्तत्तु शचीं मातलिमेव च ।
 जयन्तं तनयं तस्य वज्रमैरावतं तथा । यद्वांश्चार्थ्यं
 दिक्पालान् सर्वांश्च गणदेवताः । पूजितानाञ्च देवानां
 ब्रह्मज्ञोमं समाचरेत् । होमान्ते तु बलिं दद्यात् वासवाय
 महात्मने । तिलं घृतं चाक्षतञ्च पुष्पं दूर्वां तथैव च ।
 एतैस्तु जुहुयादेतान् सैः स्वैर्भस्मैर्नरोत्तमः । ततोहो-